

Czwartek, 26 listopada 2009 r.

Nikaragua

P7_TA(2009)0103

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie Nikaragui

(2010/C 285 E/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Nikaragui, a w szczególności rezolucję z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie ataków na obrońców praw człowieka, swobód obywatelskich i demokracji w Nikaragui ⁽¹⁾,
 - uwzględniając umowę o dialogu politycznym i współpracy z dnia 15 grudnia 2003 r. zawartą między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Republikami Kostaryki, Salwadoru, Gwatemali, Hondurasu, Nikaragui i Panamy z drugiej strony oraz ramową umowę o współpracy pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republikami Kostaryki, Salwadoru, Gwatemali, Hondurasu, Nikaragui i Panamy ⁽²⁾,
 - uwzględniając wytyczne Unii Europejskiej w sprawie obrońców praw człowieka z czerwca 2004 r.,
 - uwzględniając sprawozdania zespołu ekspertów UE w sprawie wyborów lokalnych w Nikaragui w dniu 9 listopada 2008 r.,
 - uwzględniając oświadczenia komisarz B. Ferrero-Waldner w sprawie wydarzeń w Nikaragui w następstwie wyborów lokalnych i regionalnych w dniu 9 listopada 2008 r.,
 - uwzględniając toczące się negocjacje w sprawie podpisania układu o stowarzyszeniu pomiędzy Unią Europejską i krajami Ameryki Środkowej,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Międzyamerykańskie Stowarzyszenie Prasy (IAPA) wyraziło obawy w związku z serią działań i oświadczeń rządu Nikaragui, które dławią wolność prasy w tym kraju,
- B. mając na uwadze, że na mocy art. 147 konstytucji Nikaragui, wprowadzonego w 1995 r., nie ma obecnie możliwości ubiegania się o stanowisko prezydenta na dwie kolejne kadencje, i mając na uwadze, że prezydent Ortega próbuje bezprawnie obejść to postanowienie, aby umożliwić sobie ubieganie się o drugą kadencję w wyborach prezydenckich w 2011 r.,
- C. mając na uwadze, że tylko ustawodawca może ogłosić reformę konstytucyjną, a także mając na uwadze, że obecna partia rządząca, Sandinistowski Narodowy Front Wyzwolenia (FSLN), nie ma wymaganej większości dwóch trzecich,
- D. mając na uwadze, że w dniu 19 października 2009 r. Sąd Najwyższy Nikaragui odbył nocne posiedzenie, w którym nie uczestniczyli i na które nie zostali zaproszeni trzej z sześciu sędziów, zastąpieni trzema sędziami prorządowymi; na posiedzeniu tym sąd wydał jednoznaczne orzeczenie o nieważności artykułu 147 Konstytucji,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0641.

⁽²⁾ Dz.U. L 63 z 12.3.1999, s. 39.

Czwartek, 26 listopada 2009 r.

- E. mając na uwadze, że wszystkie opozycyjne partie polityczne reprezentowane w Zgromadzeniu Narodowym, jak również wiele stowarzyszeń społeczeństwa obywatelskiego, prawników i organizacji pozarządowych odrzuciło orzeczenie sądu jako bezprawne i podjęło decyzję o współpracy na rzecz obrony demokracji i zasad państwa prawa w Nikaragui,
- F. mając na uwadze, że decyzja sądu została natychmiast przyjęta z zadowoleniem przez państwa członkowskie Boliwariańskiej Alternatywy dla Narodów Naszej Ameryki (ALBA),
- G. mając na uwadze, że podczas wizyty w Nikaragui delegacja Międzynarodówki Liberalnej spotkała się z pogroźkami i zniewagami, a jej przewodniczącemu i posłowi do Parlamentu Europejskiego Johannesowi Cornelisowi van Baalenowi władze sandinistowskie zagroziły nawet wydaleniem z Nikaragui i uznały go za *persona non grata*,
- H. mając na uwadze, że w Nikaragui nastąpił regres demokracji od czasu domniemanych oszustw w wyborach lokalnych w 2008 r., ataków i aktów prześladowania wymierzonym przeciwko organizacjom obrony praw człowieka i ich członkom, a także dziennikarzom oraz przedstawicielom mediów przez osoby, siły i organy polityczne powiązane z władzami państwa,
- I. mając na uwadze, że rozwój i umacnianie demokracji i zasad państwa prawa, a także poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności muszą stanowić integralną część działań zewnętrznych UE,
- J. mając na uwadze, że zawierając z krajami trzecimi porozumienia zawierające klauzulę dotyczącą praw człowieka, Unia Europejska i jej partnerzy zakładają odpowiedzialność tych krajów za zagwarantowanie przestrzegania norm w zakresie międzynarodowych praw człowieka, a także mając na uwadze, że takie klauzule mają naturalnie charakter wzajemny,
- K. mając na uwadze, że Unia Europejska powinna sprawować większą kontrolę nad wykorzystywaniem środków przyznanych Nikaragui na realizację projektów rozwojowych w celu zagwarantowania, że ze środków tych nie będą korzystali sandiniści,
- L. mając na uwadze, że Organizacja Narodów Zjednoczonych, Unia Europejska, Stany Zjednoczone Ameryki i szereg nikaraguańskich organizacji pozarządowych wyraziło zaniepokojenie brakiem przejrzystości niedawnych wyborów,
1. wyraża ubolewanie z powodu licznych ataków i aktów prześladowania wymierzonych przeciwko organizacjom obrony praw człowieka i ich członkom, a także niezależnym dziennikarzom przez osoby, siły i organy polityczne powiązane z władzami państwa;
 2. potępia zmiany w Konstytucji, naruszające nikaraguański porządek konstytucyjny, w szczególności wątpliwą pod względem prawnym taktykę stosowaną przez rząd Nikaragui, wykorzystującą prorządowych sędziów w Sądzie Najwyższym;
 3. wzywa prezydenta Ortegę do przestrzegania postanowień konstytucji Nikaragui, która zakazuje prezydentom urzędowania przez dwie kolejne kadencje, i przypomina, że tylko ustawodawca ma prawo ogłoszenia reformy konstytucyjnej i że w żadnym wypadku nie mogą tego czynić sądy;
 4. uważa, że postawa prezydenta Ortegi odzwierciedla niewielkie zrozumienie oraz mały stopień poszanowania demokracji i zasad państwa prawa, a także wykonywania praw podstawowych, takich jak wolność wypowiedzi i swoboda stowarzyszania się w ramach działalności politycznej;
 5. wyraża poparcie dla wszystkich osób w Nikaragui, które sprzeciwiają się naruszaniu porządku konstytucyjnego przez władze rządowe, i domaga się niezwłocznego przywrócenia tego porządku oraz uchylecia orzeczenia sądu z dnia 19 października 2009 r.;

Czwartek, 26 listopada 2009 r.

6. potępia i wyraża ubolewanie z powodu wszystkich pogroźek, zniewag i prób zastraszania, jakich doświadczyli członkowie delegacji Międzynarodówki Liberalnej, której przewodniczył poseł do PE Johannes Cornelis van Baalen, a także wyraża solidarność z członkami tej delegacji;
7. wyraża głębokie ubolewanie w związku z przebiegiem wyborów lokalnych w dniu 9 listopada 2008 r., a zwłaszcza z powodu manipulacji rządu Nikaragui mających na celu wyeliminowanie opozycyjnych partii politycznych, z powodu licznych nieprawidłowości przy głosowaniu, zarzutów oszustwa wyborczego oraz odmowy akredytacji niezależnych, zagranicznych i lokalnych obserwatorów; wzywa Komisję Europejską do wysłania misji obserwacji wyborów UE celem monitorowania najbliższych wyborów prezydenckich;
8. wyraża ubolewanie z powodu faktu, że Organizacja Państw Amerykańskich, która zazwyczaj tak sumiennie analizuje inne problematyczne kwestie, nie uznała za stosowne skomentować tak jawnego naruszenia porządku konstytucyjnego przez jedno z jej państw członkowskich;
9. zauważa, że w czasie negocjacji w sprawie układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską a krajami Ameryki Środkowej należy przypomnieć Nikaragui, iż musi przestrzegać zasad państwa prawa, demokracji i praw człowieka, gdyż Unia Europejska broni tych wartości i je wspiera;
10. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Państw Amerykańskich, Europejsko-Latynoamerykańskiemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu, Parlamentowi Środkowoamerykańskiemu, rządowi i parlamentowi Republiki Nikaragui oraz Sądowi Najwyższemu Nikaragui.

Laos i Wietnam

P7_TA(2009)0104

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 listopada 2009 r. na temat sytuacji w Laosie i Wietnamie

(2010/C 285 E/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając 15. szczyt ASEAN, który miał miejsce w dniach 23–25 października 2009 r.,
- uwzględniając powołanie w dniu 23 października 2009 r. Międzyrządowej Komisji ds. Praw Człowieka ASEAN,
- uwzględniając roczne sprawozdanie UE o prawach człowieka w 2008 r.,
- uwzględniając toczące się negocjacje w sprawie nowej umowy o partnerstwie i współpracy między UE a Wietnamem, a także dialog UE z Wietnamem na temat praw człowieka, prowadzony dwa razy do roku między UE a rządem Wietnamu,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Laosu, zwłaszcza rezolucję z dnia 15 listopada 2001 r. w sprawie arbitralnych aresztowań i sytuacji politycznej w Laosie ⁽¹⁾, a także rezolucję z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Kambodży, Laosie i Wietnamie ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 140 E z 13.6.2002, s. 577.

⁽²⁾ Dz.U. C 285 E z 22.11.2006, s. 129.